

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

כרשת ויצא תשע"ה

יעקב אבינו הצדיק

בתחלת הפרשה מספר שיעקב אבינו יצא מבאר שבע, לחרון. חכמינו למדו אותנו ש"יצאת הצדיק עושה רשם", כלומר, שכאשר הצדיק יוצא מן העיר, אנשי העיר מרגישים שמשהו חסר להם. מדוע?

כי אדם צדיק שמקיים את המצוות ועוזר לאחרים, כל האנשים אוהבים אותו ויש להם הרגשה טובה לידו. הם ממש נהנים להיות לידו. וכאשר הצדיק יוצא מהעיר, אנשי

העיר מרגישים שעזב אותם האיש שהם כל כך אוהבים ומכבדים. כך גם כשיעקב אבינו יצא מבאר שבע, הרגישו אנשי העיר בחסרונם.

גם אנחנו, ילדים, יכולים להיות אוהבים לכל הסובבים אותנו. נתנהג יפה לכל החברים והמכרים שלנו, ואז כלם יאהבו אותנו וירצו בחברתנו. שבת שלום ומבורך!

מוסר
השכל

4

חידה
מצויירת

7

ערוץ מאיר
לילדים

לפניות ולפרסום:

Alon@meirkids.co.il

טל': 073-2379816

פקס: 073-2379802

עורך: ישי רקנטי

אב הבית שזכה בפרס המנהל

העובדים סיים את עבודתו. באופן זה מבטיח המנהל שבית הספר עובר ניקוי של ממש בכל יום. אכן, מאד נעים להיכנס בכל בוקר לבית ספר מצוחצח ונקי. כמו שאמרו חז"ל: "דירה נאה מרחיבה דעתו של אדם", והתלמידים פותחים את יום הלימודים עם חיוך על הפנים.

לפני כחודש ימים, היתה שמחה בבית אב הבית, אֶמִיתִי. בתו התחתנה במזל-טוב. במשך כל שבעת ימי השמחה לא נעדר אמיתי מהעבודה, פרט למספר שעות ביום החתונה. הוא יצא הביתה בשעה 13.00 בצהריים, ולשעות אחר הצהריים מצא מחליף - חברו מהשכונה. הבעיה היתה שהחבר שכח להגיע לבית הספר ולהחליפו בפיקוח על עובדי הניקיון. למזלו הטוב של אמיתי, בזכות האמון שהתפתח בינו ובין עובדי הניקיון, התבצעה העבודה על הצד הטוב. הוא שמח לגלות זאת ביום המחרת, כשהגיע לבית הספר, אך, בכל זאת, הרגיש

בבית הספר "שקד" שבחיפה עובדים חמישים אנשי צוות. ארבעים מהם מורים ועשרה מהם עובדים בהנהלת בית הספר, במזכירות ובתחזוקה. מנהל בית הספר, מר אפרים קרני, שנכנס לתפקידו לפני כשלוש שנים, הביא איתו נהלים חשובים המבטיחים סדר, נקיון ומשמעת בכל התחומים. אחד התחומים שכולם הרגישו בו שיפור הוא מראה בית הספר. זהו עיקרון שהצליח המנהל להטמיע במהלך שלוש השנים שהוא בתפקידו. הוא התחיל את עבודתו בדגשים "חיצוניים": סדר, נקיון, מראה, קישוט הכיתות ורק אחרי כחצי שנה התחיל לבדוק את תחומי ההוראה באופן יסודי.

מהו תפקיד אב הבית במערך הניקיון?

ובכן, עובדי הניקיון מגיעים בסוף כל יום לבית הספר ומנקים את כל הכיתות. אב הבית לא עוזב את בית הספר עד שאחרון

הסיפור באדיבות אתר "מידה טובה בפרשה"
"הייתי ביום אכלני חרב וקרר בלילה; ותדד שונתי מעיני"
פרשת השבוע מלמדת על **נאמנות לעבודה**
להרחבה:
www.MIDATOVA.CO.IL • כל הזכויות שמורות

< < <

אמיתי לא בנוח כי בעצם ארבע שעות חסרו לו מיום האתמול.

מה עשה אמיתי להשקיט את מצפוני?

למרות שידע שהמנהל ודאי מוחל לו על אותן שעות העדרות, כיון שהוא הודיע על כך מראש וגם דאג למחליף, מצפוניו הטריד אותו. מה עשה? הוא החליט לקנות מתנה לבית הספר בשווי 200 ש"ח, בשווי לשעות ההעדרות שלו. הוא ראה שפינת המטבח בחדר מורים צריכה "ריענון", הלך וקנה ציוד מלא: כוסות, סט קפה וקומקום חשמלי, ארז את הכל יפה והגיש אותו למנהל בצרף פתק קטן: "כל מה שיש כאן נרכש מכספי בית הספר".

המנהל אפרים מעניק פרס לאב הבית

המנהל לא הבין את כוונת הפתק, והזמין את אמיתי לשיחת הבהרה. בשיחה הופתע המנהל מאד לגלות עד כמה ישר והגון הוא

אמיתי. "עד כדי כך?! הרי אני הרשיתי לך להיעדר, וגם דאגת בעצמך למחליף! נכון, שבפועל הוא לא הגיע, אך אין זה באשמתך". אמיתי השיב בתמימותו האופיינית ואמר: "אני לא מבין בחשבונות האלה. למעשה נעדרתי מהעבודה ואף אחד לא עבד במקומי, ולכן עלי להחזיר לבית הספר את שווי השעות האלה".

המנהל ראה שלא יוכל לשכנע את אמיתי לקבל החזר על הקנייה והחליט לגמול לו בדרך אחרת. הוא הכין תעודת הוקרה יפה, קנה מתנה צנועה והזמין את אמיתי ואת אשתו למשרדו. בפגישה זו ראה המנהל הזדמנות טובה לשבח את אמיתי בפני אשתו, כך שגם זה גרם לאמיתי נחת רוח טובה. בנוסף, ציין המנהל את אב הבית לשבח בכנס שהתקיים בבית הספר, בו נכחו כל אנשי הצוות. "יש לנו בהחלט מה ללמוד מאב הבית", סיים המנהל דבריו בכנס.

אבנים טובות ומרגליות

של בדים ובגדים. גם הם היו גדולים, אך קטנים בהרבה ממחסי התבואה הענקיים.

בסוף לקח מויש'ה את יוסק'ה חברו לחנות הצורפים, שם מוכרים תכשיטים מזהב ומאבנים יקרות. כאן התפלא יוסק'ה לראות מדפים קטנים, שעליהם מסודרים התכשיטים ואבני החן. החנות היתה קטנה בהרבה מהחנויות של הבגדים ובוודאי ממחסי התבואה.

כשחזר יוסק'ה לכפרו, תאר בהתפעלות לפני חבריו את העיר הגדולה, את החנויות הגדולות ואת מחסי התבואה הענקיים.

"רק דבר אחד איני מבין", אמר יוסק'ה לחבריו, "העיר כל כך גדולה ודווקא בחנויות החשובות של התכשיטים והיהלומים הסחורה כל כך מועטת! הייתי מצפה שדווקא

יוסק'ה היה איש פשוט שחי בכפר קטן, בו כל האנשים היו אנשים פשוטים מאוד. פעם אחת הזדמן לכפרו חברו מויש'ה, והשניים ישבו ודיברו.

בניגוד ליוסק'ה, מויש'ה גר בעיר הגדולה, שם חיו גם אנשים עשירים ובעלי ממון. בתוך שיחתם, הציע מויש'ה ליוסק'ה שיבוא עימו לסיבוב בעיר הגדולה: "לא ייתכן הדבר שלא תראה את החיים שבעיר הגדולה. הכול שם כל כך שונה!", אמר לו.

יוסק'ה הסכים להזמנה, והשניים נסעו לעיר.

בעיר ראה יוסק'ה חנויות רבות ובתי חרושת. ביניהם ראה יוסק'ה מחסי תבואה ענקיים, שהכילו טונות של תבואה, חיטה ושעורה ושאר דגנים. אחר כך ראה יוסק'ה מחסנים

בחנויות חשובות ויקרות אלה, יהיו מחסנים גדולים, מדפים מלאים וסחורה רבה!"...

אחד מחבריו לכפר ששמע את דבריו חייר וענה לו: "יוסק'ה! כל כך אתה שקוע בחיי הכפר, ואינך מכיר את מנהגו של העולם. בעולם, דווקא הדברים הזולים והפשוטים, מצויים בשפע ובכמות רבה. הדברים היקרים הינם הנדירים והקשים למציאה. לכן התבואה, שהיא נצרכת לכל אדם, מצויה בכמויות גדולות, ואף מכירה נמוך יחסית. הזהב והכסף, אבני החן, היהלומים והמרגליות – הינם יקרים ונדירים, ולקשים למציאה. לכן בחנויות אלה הסחורה מועטת..."

• • •

לפעמים נראה לנו שדווקא הדברים הטובים והחשובים אינם מצויים כמו שהיינו רוצים. המשל הזה מלמד אותנו שזו הסיבה בעצמה, הדברים המצויים לרוב אינם הדברים היקרים. דווקא הדברים היקרים והמיוחדים, הם הנדירים יותר.

כיתה שחקה

שאלות בכרשה

1. כיצד קראו למקום בו ישן יעקב, לפני כן, וכיצד הוא קרא לו?
2. מדוע לאה זכתה להוליד בנים לפני רחל?
3. מהם שמותיהם של בני לאה (שהיא ילדה בעצמה)?
4. מדוע נקרא יהודה בשם זה?
5. האם ה' הסכים עם החלטת יעקב לשוב לארץ כנען?
6. האם לאה ורחל הסכימו עם החלטתו מיד?
7. מה פירוש המילים "יגר שהדותא"?

חידת חדגא: מצאו בפרשה את מקור הביטוי "לו יהי!"

פרסים מחכים
לכם באתר!
שמות הזוכים
יפורסמו באתר

חידה מצויירת

חידת פולקע: מיהו שלא בַּגָּד אלא הביא מזל? (רמה קשה!)

סביב השולחן

נעמה

חיימק'ה

יונתן

נעמה: בִּפְרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ מִסֵּפֶר שְׁיַעֲקֹב אָבִינוּ עָבַד בְּצֶאן שֶׁל לָבֵן הָאֶרְמִי הֶרְבֵּה שָׁנִים, עַד שֶׁנּוֹלַד יוֹסֵף, וְאָז ה' אָמַר לוֹ לַחְזוֹר לָאָרֶץ יִשְׂרָאֵל.

טליה: נָכוֹן, לְמַדְנוּ שֶׁלָבֵן הִרְשָׁע שֶׁקָר לְיַעֲקֹב וְלֹא נָתַן לוֹ אֶת הַתְּשֻׁלוֹם שֶׁמִּגִּיעַ לוֹ. הוּא הָיָה רִמָּאִי!

בני: אֲנִי לֹא מֵבִין אִיךָ יַעֲקֹב הִסְכִּים לְסַבֵּל אֶת זֶה כָּל כֶּף הֶרְבֵּה שָׁנִים! אִם לָבֵן הָיָה כָּל כֶּף רִמָּאִי, יַעֲקֹב הָיָה צָרִיךְ לְתַבַּע אוֹתוֹ וּלְקַבֵּל אֶת הַכֶּסֶף שֶׁמִּגִּיעַ לוֹ!

יונתן: יַעֲקֹב הָיָה צָדִיק וְהוּא לֹא רָצָה לָרִיב.

בני: מַה פֶּתָאֵם? בְּגִלָּל שֶׁהוּא צָדִיק הוּא צָרִיךְ לְהִפְסִיד?!

נעמה: אִתָּה צוֹדֵק, בְּנִי. גַּם אָדָם צָדִיק לֹא צָרִיךְ לְהִפְסִיד אֶת כֶּסֶפוֹ. יַעֲקֹב אָבִינוּ נִהַג לִפְנֵים מִשׁוֹרֵת הַדִּין, וְלֹא רָצָה לָרִיב עִם לָבֵן. יַעֲקֹב הָיָה אָדָם יָשָׁר מְאֹד וְלֹא הִתְנַהֵג עִם לָבֵן בְּרִמָּאוּת, כְּמוֹ שֶׁהוּא נִהַג אִתּוֹ.

בני: הָאֻמָּת, אוּלֵי הִיָּתָה לְיַעֲקֹב אָבִינוּ גַּם הִפְרַת הַטוֹב לָלָבֵן. בְּסוֹפוֹ שֶׁל דִּבְרֵי הוּא נָתַן לוֹ וּלְמִשְׁפַּחְתּוֹ הַגְדוּלָה מְקוֹם לְחִיּוֹת בּוֹ בְּמִשְׁךָ יוֹתֵר מִעֲשָׂרִים שָׁנָה. אוּלֵי בְּגִלָּל זֶה יַעֲקֹב לֹא רָצָה לְהִתְנַחֵם אִתּוֹ כָּל אוֹתֵן הַשָּׁנִים, כִּי הִפְרַת הַטוֹב הִיא מִדָּה חֲשׂוּבָה מְאֹד!

כה

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי.

מדי שבת אחרי הצהריים נעמה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא בפרשת

השבוע. ואפילו לחיימק'ה הקטן לפעמים יש מה לומר...